

32000R1347

L 160/19

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

2000 6 30

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1347/2000

2000 m. gegužės 29 d.

dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis abiejų sutuoktinių vaikams, pripažinimo bei vykdymo

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 61 straipsnio c punktą ir 67 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) Valstybių narių tikslas yra išlaikyti ir plėtoti Sąjungą kaip laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę, kurioje užtikrinamas laisvas asmenų judėjimas. Tokiai sričiai sukurti Bendrija, be kita ko, turi patvirtinti teisminės savitarpio pagalbos civilinėse bylose priemonės, būtinas, kad vidaus rinka tinkamai veiktų.
- (2) Kad vidaus rinka tinkamai veiktų, būtina pagerinti ir supaprastinti laisvą teismo sprendimų civilinėse bylose judėjimą.
- (3) Šiam klausimui spręsti dabar yra taikomas Sutarties 65 straipsnis.
- (4) Tam tikrų jurisdikciją ir vykdymą reglamentuojančių nacionalinių taisyklių skirtumai trukdo laisvam asmenų judėjimui ir tinkamam vidaus rinkos veikimui. Taip pat bylose, susijusiose su santuoka ir tėvų pareigomis, yra atitinkamas pagrindas priimti jurisdikcijos kolizinių normų suvienodinimo nuostatas siekiant supaprastinti greito ir savaiminio teismo sprendimų pripažinimo ir vykdymo procedūras.

- (5) Pagal Sutarties 5 straipsnyje nustatytus subsidiarumo ir proporcingumo principus valstybės narės negali iki galo pasiekti šio reglamento tikslų ir dėl to juos geriau gali pasiekti Bendrija. Šiame reglamente numatytos tik būtinos priemonės.

- (6) Taryba 1998 m. gegužės 28 d. aktu ⁽⁴⁾ parengė Konvenciją dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų bylose, susijusiose su santuoka, pripažinimo ir vykdymo ir rekomendavo ją priimti valstybėms narėms pagal atitinkamas jų konstitucines normas. Reikėtų užtikrinti derybų dėl Konvencijos rezultatų tęstinumą. Šio reglamento turinys iš esmės paimtas iš Konvencijos, tačiau jame yra daug naujų Konvencijoje nenumatytų nuostatų siekiant užtikrinti suderinamumą su tam tikromis siūlomo reglamento dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse bei komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo nuostatomis.

- (7) Siekiant įgyvendinti laisvą teismo sprendimų bylose, susijusiose su santuoka ir tėvų pareigomis, judėjimą Bendrijoje, reikia ir būtina, kad tarpvalstybinį jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuokos nutraukimu ir tėvų pareigomis abiejų sutuoktinių vaikams, pripažinimą reglamentuotų privalomas ir tiesiogiai taikomas Bendrijos teisinis dokumentas.

- (8) Šiame reglamente nustatytos priemonės turėtų būti nuoseklios ir vienodos, kad žmonės turėtų kuo didesnę judėjimo laisvę. Atitinkamai jis taip pat turėtų būti taikomas ne valstybių narių piliečiams, gana artimai susijusiems su valstybės narės teritorija, laikantis šiamo reglamente nustatytų jurisdikcijos pagrindų.

⁽¹⁾ OL C 247, 1999 8 31, p. 1.

⁽²⁾ 1999 m. lapkričio 17 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ OL C 368, 1999 12 20, p. 23.

⁽⁴⁾ OL C 221, 1998 7 16, p. 1. Konvencijos parengimo dieną Taryba atkreipė dėmesį į Konvencijos aiškinamąjį raštą, parengtą profesoriaus Alegría Borrás. Šis aiškinamasis raštas pateikiamas pirmiau nurodyto Oficialiojo leidinio 27 p.

- (9) Šio reglamento taikymo sritis turėtų apimti civilinių bylų ir neteisminius nagrinėjimus bylose, susijusiose su santuoka, tam tikrose valstybėse ir yra visai netaikomas religinėms procedūroms. Dėl to turėtų būti numatyta, kad nuoroda į „teismus“ apima visas teismines ar kitas institucijas, turinčias jurisdikciją bylose, susijusiose su santuoka.
- (10) Šis reglamentas turėtų būti taikomas nagrinėjimams, susijusiems su santuokos nutraukimu, gyvenimu skyrium (separacija), ar santuokos pripažinimu negaliojančia. Teismo sprendimai dėl santuokos nutraukimo ir panaikinimo taikomi tik santuokos nutraukimui; nors tai ir gali būti tarpusavyje susiję, šis reglamentas netaikomas tokiems klausimams kaip sutuoktinių kaltė, sutuoktinių nuosavybė, pareiga išlaikyti šeimą ar bet kurios kitos papildomos priemonės.
- (11) Šis reglamentas apima tėvų pareigas abiejų sutuoktinių vaikams, kai klausimai, glaudžiai susiję su santuokos nutraukimu, gyvenimu skyrium (separacija) ar santuokos pripažinimu negaliojančia.
- (12) Reglamente įtvirtinti jurisdikcijos pagrindai grindžiami taisykle, kad tarp suinteresuotos šalies ir jurisdikciją turinčios valstybės narės turi būti faktinis ryšys; sprendimas įtraukti tam tikrus pagrindus tolygus faktui, kad jie yra skirtingose nacionalinėse teisinėse sistemose ir juos pripažįsta kitos valstybės narės.
- (13) Vienas iš pavojų, į kurių reikia atsižvelgti dėl abiejų sutuoktinių vaikų apsaugos santuokos iširimo metu yra tas, kad vienas iš tėvų gali išsivežti vaiką į kitą šalį. Dėl to būtina apsaugoti pagrindinius vaikų interesus pagal 1980 m. spalio 25 d. Hagos konvenciją dėl tarptautinio vaikų grobimo civilinių aspektų. Teisėta nuolatinė gyvenamoji vieta yra atitinkamai laikoma jurisdikcijos pagrindu tais atvejais, kai dėl vaiko išvežimo ar negrąžinimo be teisėtos priežasties *de facto* pasikeitė nuolatinė gyvenamoji vieta.
- (14) Šiame reglamente valstybės narės teismams nedraudžiama skubiais atvejais jų teritorijoje esantiems asmenims arba nuosavybei taikyti laikinąsias, įskaitant apsaugines, priemones.
- (15) Sąvoka „teismo sprendimas“ apima tik sprendimus dėl santuokos nutraukimo, gyvenimo skyrium (separacija) ar santuokos pripažinimo negaliojančia. Dokumentai, kurie buvo tinkamai parengti arba užregistruoti kaip autentiški ir kurie yra vykdytini vienoje valstybėje narėje, laikomi lygiaverčiais tokiems „teismo sprendimams“.
- (16) Valstybėje narėje priimtų teismo sprendimų pripažinimas ir vykdymas yra pagrįstas tarpusavio pasitikėjimo principu. Nepripažinimo pagrindai turi būti tik minimalūs. Minėti nagrinėjimai turėtų apimti nuostatas, skirtas užtikrinti viešosios tvarkos laikymąsi valstybėje, į kurią kreipiamasi, ir apsaugoti teises į gynybą bei šalių teises, įskaitant bet kurio su byla susijusio vaiko asmenines teises, ir atsisakymą pripažinti nesuderinamus teismo sprendimus.
- (17) Valstybė, į kurią kreipiamasi, neturėtų peržiūrėti nei kilmės šalies jurisdikcijos, nei bylos faktų nustatymo.
- (18) Civilinių dokumentų atnaujinimui vienoje valstybėje narėje, remiantis kitoje valstybėje narėje priimtu galutiniu teismo sprendimu, negali būti reikalaujama jokių procedūrų.
- (19) 1931 m. Šiaurės šalių sudaryta konvencija turėtų būti taikoma laikantis šio reglamento.
- (20) Kol šiuo reglamentu reglamentuojami klausimai nebuvo įtraukti į Sutarties sritį, Ispanija, Italija ir Portugalija sudarė konkordatus: būtina užtikrinti, kad šios valstybės nepažeistų savo tarptautinių įsipareigojimų, susijusių su Šventuoju Sostu.
- (21) Valstybėms narėms reikėtų ir toliau leisti laisvai susitarti tarpusavyje dėl praktinių šio reglamento taikymo priemonių, kadangi Bendrija šiuo tikslu nėra priėmusi jokių priemonių.
- (22) Komisija, remdamasi atitinkamos valstybės narės pasiūlytomis pataisomis, turėtų pakeisti I–III priedus, susijusius su teismais ir nuostolių kompensavimo procedūromis. IV ir V priedų pakeitimus reikėtų priimti pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais vykdomaisiais įgaliojimais tvarką⁽¹⁾.
- (23) Ne vėliau kaip po penkerių metų nuo šio reglamento įsigaliojimo Komisija turi peržiūrėti jo taikymą ir pasiūlyti pakeitimus, galinčius pasirodyti reikalingais.
- (24) Pagal Europos Sąjungos ir Europos bendrijos steigimo sutarčių priede pateikto Protokolo dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos 3 straipsnį Jungtinė Karalystė ir Airija pranešė apie savo norą dalyvauti priimant ir taikant šį reglamentą.

(1) OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

(25) Pagal Europos Sąjungos ir Europos bendrijos steigimo sutarčių priede pateikto Protokolo dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį reglamentą, dėl to neprivalo jo laikytis, ir jis neturi būti jai taikomas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

TAIKYMO SRITIS

1 straipsnis

1. Šis reglamentas taikomas:

- civilinėms byloms, susijusioms su santuokos nutraukimu, gyvenimu skyrium (separacija), ar santuokos pripažinimu negaliojančia;
- civilinėms byloms dėl tėvų pareigų abiejų sutuoktinių vaikams a punkte nurodytose bylose, susijusiose su santuoka.

2. Kitų bylų nagrinėjimai, kurie valstybėje narėje yra oficialiai pripažinti, prilyginami teisiniams nagrinėjimams. Sąvoka „teismas“ apima visas valstybių narių institucijas, turinčias jurisdikciją šiose bylose.

3. Šiame reglamente sąvoka „valstybė narė“ apima visas valstybes nares, išskyrus Daniją.

II SKYRIUS

JURISDIKCIJA

1 skirsnis

Bendrosios nuostatos

2 straipsnis

Santuokos nutraukimas, gyvenimas skyrium (separacija) ir santuokos pripažinimas negaliojančia

1. Bylose, susijusiose su santuokos nutraukimu, gyvenimu skyrium (separacija) ir santuokos pripažinimu negaliojančia, jurisdikciją turi teismai, esantys toje valstybėje narėje:

a) kurios teritorijoje:

- yra sutuoktinių nuolatinė gyvenamoji vieta, arba
- buvo sutuoktinių paskiausia nuolatinė gyvenamoji vieta, jeigu vienas iš sutuoktinių joje tebegyvena, arba
- yra atsakovo nuolatinė gyvenamoji vieta,
- yra vieno iš sutuoktinių nuolatinė gyvenamoji vieta, jeigu buvo paduotas bendras pareiškimas, arba
- yra pareiškėjo nuolatinė gyvenamoji vieta, jeigu jis arba ji ten gyveno ne trumpiau kaip metus iki pareiškimo padavimo, arba
- yra pareiškėjo nuolatinė gyvenamoji vieta, jeigu jis arba ji ten gyveno ne trumpiau kaip šešis mėnesius iki pareiškimo padavimo ir yra atitinkamos valstybės narės pilietis arba, kalbant apie Jungtinę Karalystę ir Airiją, jeigu joje yra pareiškėjo „domicilija“;

b) kurios pilietybę turi abu sutuoktiniai arba, kalbant apie Jungtinę Karalystę ir Airiją, kurioje yra abiejų sutuoktinių „domicilija“.

2. Šiame reglamente „domicilija“ turi tokią pat reikšmę kaip Jungtinės Karalystės ir Airijos teisinėse sistemose.

3 straipsnis

Tėvų pareigos

1. Valstybės narės teismai, kuriems pagal 2 straipsnį yra suteikta jurisdikcija nagrinėti pareiškimą dėl santuokos nutraukimo, gyvenimo skyrium (separacija) arba santuokos pripažinimo negaliojančia, turi jurisdikciją byloje, susijusioje su tėvų pareigomis abiejų sutuoktinių vaikui, jeigu vaiko nuolatinė gyvenamoji vieta yra toje valstybėje narėje.

2. Jeigu vaiko nuolatinė gyvenamoji vieta yra kitoje valstybėje narėje, nei nurodyta šio straipsnio 1 dalyje, tos valstybės teismai turi jurisdikciją tokioje byloje, jeigu minėto vaiko nuolatinė gyvenamoji vieta yra vienoje iš valstybių narių ir jeigu:

a) bent vienas iš sutuoktinių turi tėvų pareigas vaikui;

ir

b) tokiai teismų jurisdikcijai pritarė abu sutuoktiniai, ir ji labiausiai atitinka vaiko interesus.

3. Pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis suteikta jurisdikcija baigiasi, kai tik:

a) teismo sprendimas priimti arba atmesti pareiškimą dėl santuokos nutraukimo, gyvenimo skyrium (separacija) ar santuokos pripažinimo negaliojančia tapo galutinis;

arba

b) tais atvejais, kai teisminiai nagrinėjimai dėl tėvų pareigų vis dar vyksta dieną, nurodytą a punkte, teismo sprendimas šiuose nagrinėjimuose tapo galutinis;

arba

c) šios dalies a ir b punktuose nurodyti nagrinėjimai užbaigiami dėl kitos priežasties.

4 straipsnis

Vaikų grobimas

Teismai, turintys 3 straipsnyje apibrėžtą jurisdikciją, ją vykdo vadovaudamiesi 1980 m. spalio 25 d. Hagos konvencija dėl tarptautinio vaikų grobimo civilinių aspektų, ypač jos 3 ir 16 straipsniais.

5 straipsnis

Priešiškinis

Teismas, kuriame pagal 2–4 straipsnius nagrinėjimas dar vyksta, taip pat turi jurisdikciją tikrinti priešiškinį, jeigu pastarasis patenka į šio reglamento taikymo sritį.

6 straipsnis

Gyvenimo skyrium (separacija) pakeitimas santuokos nutraukimu

Nepažeisdamas 2 straipsnio, valstybės narės teismas, kuris priėmė sprendimą dėl gyvenimo skyrium, taip pat turi jurisdikciją tokį sprendimą pakeisti santuokos nutraukimu, jeigu tai numato tos valstybės narės teisė.

7 straipsnis

Išimtinis jurisdikcijos pobūdis pagal 2–6 straipsnius

Sutuoktinis:

a) kurio nuolatinė gyvenamoji vieta yra valstybės narės teritorijoje;

arba

b) kuris yra valstybės narės pilietis arba, kalbant apie Jungtinę Karalystę ir Airiją, kurio „domicilija“ yra vienos iš pastarųjų valstybių narių teritorijoje,

gali būti paduotas į teismą kitoje valstybėje narėje tik 2 – 6 straipsniuose nustatyta tvarka.

8 straipsnis

Gyvenamosios vietos jurisdikcija

1. Jeigu joks valstybės narės teismas neturi jurisdikcijos pagal 2–6 straipsnius, kiekvienoje valstybėje narėje jurisdikcija nustatoma pagal jos įstatymus.

2. Atsakovo, kurio nuolatinė gyvenamoji vieta yra kitur nei valstybėje narėje ir kuris nėra jos pilietis, arba, kalbant apie Jungtinę Karalystę ir Airiją, kurio „domicilija“ yra kitur nei vienos iš pastarųjų valstybių narių teritorijoje, atžvilgiu bet kuris valstybės narės pilietis, kurio nuolatinė gyvenamoji vieta yra kitos valstybės narės teritorijoje, gali laikytis toje valstybėje jos piliečiams galiojančių jurisdikcijos normų.

2 skirsnis

Jurisdikcijos ir priimtumo tikrinimas

9 straipsnis

Jurisdikcijos tikrinimas

Jeigu valstybės narės teisme iškeliama byla, kurią nagrinėti pagal šį reglamentą jurisdikciją turi ne jis, o kitos valstybės narės teismas, pirmiau nurodytas teismas savo iniciatyva pareiškia, kad jurisdikcijos neturi.

10 straipsnis

Priimtumo tikrinimas

1. Jeigu atsakovas, kurio nuolatinė gyvenamoji vieta yra kitoje valstybėje, nei ta valstybė narė, kurioje buvo pateiktas ieškinys, neatvyksta į teismą, jurisdikciją turintis teismas bylą sustabdo, kol nustatoma, ar atsakovas bylos iškėlimo ar lygiavertį dokumentą galėjo gauti laiku, kad turėtų pakankamai laiko pasiruošti savo gynybai, arba kad šiuo tikslu buvo imtasi visų būtinų priemonių.

2. 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1348/2000 dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse ar komercinėse bylose įteikimo valstybėse narėse ⁽¹⁾ 19 straipsnis taikomas vietoj šio straipsnio 1 dalies nuostatų, jeigu bylos iškėlimo ar lygiavertį dokumentą reikia išsiųsti iš vienos valstybės narės į kitą, kaip nurodoma minėtame reglamente.

⁽¹⁾ OL L 160, 2000 6 30, p. 37.

3. Kai Tarybos reglamento (EB) Nr. 1384/2000 nuostatos netaikomos, taikomas 1965 m. lapkričio 15 d. Hagos konvencijos dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse arba komercinėse bylose įteikimo užsienyje 15 straipsnis, jeigu pagal šią konvenciją bylos iškėlimo ar lygiavertį dokumentą reikėjo išsiųsti į užsienį.

3 skirsnis

Lis pendens ir susiję ieškiniai

11 straipsnis

1. Jeigu skirtingų valstybių narių teismuose iškeliama byla tuo pačiu ieškinio pagrindu ir tarp tų pačių šalių, teismas, kuriame buvo vėliau iškelta byla, savo iniciatyva sustabdo nagrinėjimo procesą, kol nustatoma pirmojo teismo jurisdikcija.

2. Jeigu tarp tų pačių šalių kitu ieškinio pagrindu skirtingų valstybių narių teismuose iškeliama byla dėl santuokos nutraukimo, gyvenimo skyrium (separacija) ar santuokos pripažinimo negaliojančia, teismas, kuriame buvo vėliau iškelta byla, savo iniciatyva sustabdo nagrinėjimo procesą, kol nustatoma pirmojo teismo jurisdikcija.

3. Jeigu nustatoma pirmojo teismo jurisdikcija, teismas, kuriame buvo vėliau iškelta byla, atsisako jurisdikcijos pirmojo teismo naudai.

Tokiu atveju šalis, kuri kreipėsi į teismą, kuriame buvo vėliau iškelta byla, gali tą ieškinį pateikti pirmajam teismui.

4. Pagal šį straipsnį byla teisme laikoma iškelta tada:

a) kai teismui pateikiamas atitinkamas bylos iškėlimo ar lygiavertis dokumentas, tačiau tik tuo atveju, jeigu pareiškėjas ėmėsi nustatytų priemonių, kad minėtas dokumentas būtų įteiktas atsakovui;

arba

b) jeigu minėtas dokumentas turi būti įteiktas prieš pateikiant jį teismui, kai jį gauna už įteikimą atsakinga institucija, tačiau tik tuo atveju, jeigu pareiškėjas ėmėsi nustatytų priemonių, kad minėtas dokumentas būtų pateiktas teismui.

4 skirsnis

Laikinos, įskaitant apsaugines, priemonės

12 straipsnis

Pagal šį reglamentą valstybės narės teismai skubiais atvejais turi teisę joje esantiems asmenims ar turtui taikyti laikinas, įskaitant apsaugines, priemones, kurios gali būti įmanomos tos valstybės narės teisėje, netgi jei pagal šį reglamentą kitos valstybės narės teismas turi jurisdikciją nagrinėti bylą iš esmės.

III SKYRIUS

PRIPAŽINIMAS IR VYKDYMAS

13 straipsnis

„Teismo sprendimo“ reikšmė

1. Šiame reglamente „teismo sprendimas“ yra valstybės narės teismo paskelbtas sprendimas dėl santuokos nutraukimo, gyvenimo skyrium (separacija) ar santuokos pripažinimo negaliojančia ir teismo sprendimas, susijęs su sutuoktinių tėvų pareigomis, priimtas bylose, susijusiose su santuoka, nesvarbu, kaip tas sprendimas vadinamas, įskaitant nutartį, potvarkį ar nutarimą.

2. Šio skyriaus nuostatos taip pat taikomos nustatant nagrinėjimo pagal šį reglamentą išlaidų dydį ir vykdant bet kurį reikalavimą dėl tokių išlaidų.

3. Įgyvendinant šį reglamentą, dokumentai, tinkamai parengti arba užregistruoti kaip autentiški ir yra vykdytini vienoje valstybėje narėje, bei bylos nagrinėjimo metu teismo patvirtinti susitarimai, vykdytini valstybėje narėje, kurioje buvo sudaryti, pripažįstami ir paskelbiami vykdytiniais tokiomis pat sąlygomis, kaip šio straipsnio 1 dalyje nurodyti teismo sprendimai.

1 skirsnis

Pripažinimas

14 straipsnis

Teismo sprendimo pripažinimas

1. Valstybėje narėje priimtą teismo sprendimą pripažįstant kitose valstybėse narėse, jokia speciali procedūra netaikoma.

2. Visų pirma ir nepažeidžiant 3 dalies, jokia speciali procedūra netaikoma atnaujinant valstybės narės civilinio statuso dokumentus remiantis teismo sprendimu dėl santuokos nutraukimo, gyvenimo skyrium (separacija) ar santuokos pripažinimo negaliojančia, priimtu kitoje valstybėje narėje, ir kuris negali būti apskūstas apeliacine tvarka pagal tos valstybės narės teisę.

3. Pagal šio skyriaus 2 ir 3 dalyse numatytas procedūras bet kuri suinteresuota šalis gali paduoti prašymą dėl teismo sprendimo pripažinimo ar nepripažinimo.

4. Jeigu teismo sprendimo pripažinimo klausimas valstybės narės teisme iškeliamas atsitiktinai, minėtas teismas gali jį išspręsti.

15 straipsnis

Nepripažinimo pagrindai

1. Teismo sprendimas dėl santuokos nutraukimo, gyvenimo skyrium (separacija) ar santuokos pripažinimo negaliojančia nepripažįstamas, jeigu:

- a) toks pripažinimas akivaizdžiai prieštarauja valstybės narės, kurioje prašoma jį pripažinti, viešajai tvarkai;
- b) jis buvo priimtas neatvykus į teismą, jei bylos iškėlimo ar lygiavertis dokumentas atsakovui nebuvo įteiktas laiku ir tokiu būdu, kad atsakovas turėtų pakankamai laiko pasiruošti savo gynybai, išskyrus tuos atvejus, kai nustatoma, kad atsakovas nedviprasmiškai pritarė teismo sprendimui;
- c) jis yra nesuderinamas su teismo sprendimu, priimtu byloje tarp tų pačių šalių toje valstybėje narėje, kurioje prašoma pripažinti teismo sprendimą;

arba

- d) jis yra nesuderinamas su teismo sprendimu, anksčiau priimtu kitoje valstybėje narėje arba ne valstybėje narėje tarp tų pačių šalių, tačiau tik tuo atveju, jeigu ankstesnis teismo sprendimas atitinka būtinas pripažinimo sąlygas valstybėje narėje, kurioje prašoma jį pripažinti.

2. Teismo sprendimas, susijęs su sutuoktinių tėvų pareigomis, priimtas byloje, susijusioje su santuoka, kaip nurodoma 13 straipsnyje, nepripažįstamas, jeigu:

- a) toks pripažinimas akivaizdžiai prieštarauja valstybės narės, kurioje prašoma jį pripažinti, viešajai tvarkai, atsižvelgiant į tai, kas naudingiausia vaikui;
- b) išskyrus skubius atvejus, jis buvo priimtas nesuteikęs vaikui galimybės pasisakyti teisme, pažeidžiant pagrindines valstybės narės, kurioje prašoma pripažinti teismo sprendimą, procesines normas;

c) jis buvo priimtas asmeniui neatvykus į teismą, jeigu neatvykusiam į teismą asmeniui bylos iškėlimo ar lygiavertis dokumentas nebuvo įteiktas laiku ir tokiu būdu, kad šis asmuo turėtų pakankamai laiko pasiruošti savo gynybai, išskyrus tuos atvejus, kai nustatoma, kad toks asmuo nedviprasmiškai pritarė teismo sprendimui;

d) bet kurio asmens, teigiančio, kad teismo sprendimas pažeidžia jo tėvų pareigas, prašymu, jeigu minėtas teismo sprendimas buvo priimtas pirmiau nurodytam asmeniui nesuteikus galimybės pasisakyti;

e) jis nesuderinamas su teismo sprendimu, susijusiu su tėvų pareigomis, vėliau priimtu valstybėje narėje, kurioje prašoma pripažinti teismo sprendimą;

arba

f) jis nesuderinamas su teismo sprendimu, susijusiu su tėvų pareigomis, vėliau priimtu kitoje valstybėje narėje arba ne valstybėje narėje, kurioje yra vaiko nuolatinė gyvenamoji vieta, tačiau tik tuo atveju, jeigu vėliau priimtas sprendimas atitinka būtinas pripažinimo sąlygas valstybėje narėje, kurioje prašoma jį pripažinti.

16 straipsnis

Susitarimas su trečiosiomis šalimis

Valstybės narės teismas, vadovaudamasis susitarimu dėl teismo sprendimų pripažinimo ir vykdymo, gali nepripažinti kitoje valstybėje narėje priimto teismo sprendimo, jeigu 8 straipsnyje numatytais atvejais teismo sprendimas galėjo būti paremtas kitais jurisdikcijos pagrindais, nei nurodyta 2–7 straipsniuose.

17 straipsnis

Draudimas peržiūrėti kilmės valstybės narės teismo jurisdikciją

Kilmės valstybės narės teismo jurisdikcija negali būti peržiūrima. Tikrinimas, ar tai atitinka viešąją tvarką, kaip nurodyta 15 straipsnio 1 dalies a punkte ir 2 dalies a punkte, negali būti taikomas jurisdikcijos taisyklėms, išdėstytoms 2–8 straipsniuose.

18 straipsnis

Taikytinos teisės skirtumai

Pripažinti teismo sprendimą, susijusį su santuokos nutraukimu, gyvenimu skyrium (separacija) ar santuokos pripažinimu negaliojančia, negali būti atsisakyta dėl to, kad pagal valstybės narės, kurioje prašoma sprendimą pripažinti, teisę remiantis tais pačiais faktais neleidžiama santuokos nutraukti, gyventi skyrium ar santuoką pripažinti negaliojančia.

19 straipsnis

Draudimas peržiūrėti teismo sprendimo iš esmės

Teismo sprendimas jokiū būdu negali būti peržiūrimas iš esmės.

20 straipsnis

Bylos nagrinėjimo sustabdymas

1. Valstybės narės, kurioje prašoma pripažinti kitoje valstybėje narėje priimtą teismo sprendimą, teismas gali bylos nagrinėjimą sustabdyti, jeigu teismo sprendimas nebuvo apskūstas apeliacinė tvarka.

2. Valstybės narės, kurioje prašoma pripažinti Airijoje arba Jungtinėje Karalystėje priimtą teismo sprendimą, teismas gali bylos nagrinėjimą sustabdyti, jeigu kilmės valstybėje narėje sprendimo vykdymas sustabdomas dėl apeliacinio skundo.

2 skirsnis

Vykdymas

21 straipsnis

Vykdytini teismo sprendimai

1. Valstybėje narėje priimtas ir joje vykdytinas bei įteiktas teismo sprendimas dėl tėvų pareigų abiejų sutuoktinių vaikams yra vykdomas kitoje valstybėje narėje tada, kai suinteresuotos šalies prašymu jis buvo pripažintas joje vykdytinu.

2. Vis dėlto, kalbant apie Jungtinę Karalystę, toks sprendimas vykdomas Anglijoje ir Velse, Škotijoje ar Šiaurės Airijoje, kai bet kurios suinteresuotos šalies prašymu jis buvo užregistruotas vykdyti toje Jungtinės Karalystės dalyje.

22 straipsnis

Vietinių teismų jurisdikcija

1. Prašymas paskelbti teismo sprendimą vykdytinu paduodamas I priedo sąrašė nurodytam teismui.

2. Vietinė jurisdikcija nustatoma atsižvelgiant į asmens, kurio atžvilgiu prašoma vykdyti teismo sprendimą, nuolatinę gyvenamąją vietą arba pagal bet kurio vaiko, su kuriuo susijęs minėtas prašymas, nuolatinę gyvenamąją vietą.

Jeigu valstybėje narėje, kurioje prašoma vykdyti teismo sprendimą, nė vienos iš pirmoje pastraipoje nurodytų vietų nėra, vietinė jurisdikcija nustatoma atsižvelgiant į sprendimo vykdymo vietą.

3. Atsižvelgiant į 14 straipsnio 3 dalyje nurodytas procedūras, vietinė jurisdikcija nustatoma pagal valstybės narės, kurioje iškeliamą bylą dėl sprendimo pripažinimo ar nepripažinimo, vidaus teisę.

23 straipsnis

Vykdymo tvarka

1. Prašymo padavimo tvarką reglamentuoja valstybės narės, kurioje prašoma vykdyti sprendimą, teisė.

2. Pareiškėjas privalo nurodyti įteikimo adresą, esantį teismo, į kurį kreipiamasi, jurisdikcijoje. Tačiau, jeigu valstybės narės, kurioje prašoma vykdyti sprendimą, teisė nenumato nurodyti tokį adresą, pareiškėjas paskiria atstovą *ad litem*.

3. Prie prašymo pridedami 32 ir 33 straipsniuose nurodyti dokumentai.

24 straipsnis

Teismo nutarimas

1. Teismas, į kurį kreipiamasi, nutarimą priima nedelsdamas. Asmuo, kurio atžvilgiu prašoma vykdyti teismo sprendimą, šiame bylos nagrinėjimo etape neturi teisės paduoti jokių prašymų.

2. Pirmiau nurodytas prašymas gali būti atmestas tik dėl vienos iš priežasčių, nurodytų 15, 16 ir 17 straipsniuose.

3. Teismo nutarimas jokiū būdu negali būti peržiūrimas iš esmės.

25 straipsnis

Pranešimas apie teismo nutarimą

Atitinkamas teismo pareigūnas valstybės narės, kurioje prašoma vykdyti teismo sprendimą, įstatymo nustatyta tvarka nedelsdamas praneša pareiškėjui apie nutarimą, priimtą dėl prašymo.

26 straipsnis

Nutarimo vykdyti sprendimą apskundimas

1. Bet kuri šalis gali apeliacine tvarka apskusti nutarimą dėl prašymo paskelbti teismo sprendimą vykdytinu.

2. Apeliacinis skundas paduodamas II priede nurodytam teismui.

3. Apeliacinis skundas nagrinėjamas laikantis taisyklių, reglamentuojančių prieštaraujančių klausimų nagrinėjimo tvarką.

4. Jeigu pareiškėjas paduoda apeliacinį skundą dėl sprendimo paskelbimo vykdytinu, šalis, kurios atžvilgiu prašoma vykdyti sprendimą, kviečiama atvykti į apeliacinės instancijos teismą. Minėtam asmeniui neatvykus, taikomos 10 straipsnio nuostatos.

5. Apeliacinis skundas dėl sprendimo paskelbimo vykdytinu turi būti paduotas per vieną mėnesį nuo jo įteikimo. Jeigu šalies, kurios atžvilgiu prašoma vykdyti sprendimą, nuolatinė gyvenamoji vieta yra kitoje valstybėje narėje nei valstybė narė, kurioje sprendimas buvo paskelbtas vykdytinu, terminas apeliaciniam skundui paduoti yra du mėnesiai ir skaičiuojamas nuo įteikimo minėtai šaliai asmeniškai arba pristatymo į jos gyvenamąją vietą dienos. Laikotarpis negali būti pratęstas dėl atstumo.

27 straipsnis

Apeliacinės instancijos teismai ir užginčijimo priemonės

Teismo sprendimas dėl apeliacinio skundo gali būti užginčytas tik III priede nurodytais procesiniais veiksmais.

28 straipsnis

Bylos nagrinėjimo sustabdymas

1. Teismas, kuriam pagal 26 arba 27 straipsnius paduodamas apeliacinis skundas, šalies, kurios atžvilgiu prašoma vykdyti teismo sprendimą, prašymu gali sustabdyti bylos nagrinėjimą, jeigu kilmės valstybėje narėje buvo paduotas apeliacinis skundas arba jeigu terminas apeliaciniam skundui paduoti dar nesibaigė. Pastaruoju atveju teismas gali nurodyti terminą, per kurį turi būti paduotas apeliacinis skundas.

2. Jeigu teismo sprendimas buvo priimtas Airijoje arba Jungtinėje Karalystėje, bet kurios formos apeliacinis skundas, paduotas kilmės valstybėje narėje, pagal šio straipsnio 1 dalį laikomas paprastu apeliaciniu skundu.

29 straipsnis

Dalinis vykdymas

1. Jeigu priimtas teismo sprendimas susijęs su keliomis bylomis, bet ne visoms gali būti vykdomas, teismas leidžia jį vykdyti vienos ar kelių tokių bylų atžvilgiu.

2. Pareiškėjas gali prašyti teismo sprendimą vykdyti iš dalies.

30 straipsnis

Teisinė pagalba

Pareiškėjas, kuris kilmės valstybėje narėje pasinaudojo visa ar daline teisine pagalba arba atleidimu nuo teismo išlaidų apmokėjimo, turi teisę visuose procesiniuose veiksmuose, numatytuose 22–25 straipsniuose, naudotis valstybės, į kurią kreipiamasi, teisėje nustatyta palankiausia teisine pagalba arba didžiausiu atleidimu nuo teismo išlaidų apmokėjimo.

31 straipsnis

Garantija, išipareigojimas arba užstatas

Jokios garantijos, išipareigojimo ar užstato nereikalaujama iš šalies, kuri vienoje valstybėje narėje kreipiasi dėl kitoje valstybėje narėje priimto sprendimo vykdymo, šiais pagrindais:

- a) jo ar jos nuolatinė gyvenamoji vieta nėra valstybėje narėje, kurioje prašoma vykdyti teismo sprendimą; arba
- b) jis ar ji yra užsienio šalies pilietis arba jei sprendimą prašoma vykdyti Jungtinėje Karalystėje ar Airijoje, jo arba jos „domicilija“ yra vienoje iš šių valstybių narių.

3 skirsnis

35 straipsnis

Bendrosios nuostatos**Legalizavimas ar kitas panašus formalumas**

32 straipsnis

32, 33 straipsniuose ir 34 straipsnio 2 dalyje nurodytų dokumentų arba *ad litem* atstovo paskyrimo dokumentų nereikia legalizuoti ar atlikti kitų panašių formalumų.

Dokumentai

1. Šalis, kuri kreipiasi dėl teismo sprendimo pripažinimo, užginčijimo ar jo paskelbimo vykdytinu, turi pateikti:

a) teismo sprendimo, atitinkančio jo autentiškumo nustatymo sąlygas, kopiją;

ir

b) 33 straipsnyje nurodytą pažymėjimą.

2. Be to, jei sprendimas priimamas šaliai neatvykus į teismą, šalis, kuri kreipiasi dėl teismo sprendimo pripažinimo ar paskelbimo vykdytinu, turi pateikti:

a) dokumento, patvirtinančio, kad neatvykusiai šaliai bylos iškelimo ar lygiavertis dokumentas buvo įteiktas, originalą arba patvirtintą kopiją;

arba

b) bet kurią dokumentą, nurodantį, kad atsakovas nedviprasmiškai pritarė teismo sprendimui.

33 straipsnis

Kiti dokumentai

Valstybės narės, kurioje buvo priimtas teismo sprendimas, kompetentingas teismas ar institucija suinteresuotos šalies prašymu pateikia pažymėjimą, parengtą pagal IV priede (teismo sprendimai bylose dėl santuokos) arba V priede (teismo sprendimai dėl tėvų pareigų) nurodytą tipinę formą.

34 straipsnis

Dokumentų nepateikimas

1. Nepateikus 32 straipsnio 1 dalies b punkte arba 2 dalyje nurodytų dokumentų, teismas gali nustatyti jų pateikimo terminą, priimti lygiavertius dokumentus arba, jeigu teismas mano turįs pakankamai informacijos, apsieiti be minėtų dokumentų.

2. Jeigu teismas to reikalauja, turi būti pateiktas pirmiau nurodytų dokumentų vertimas. Vertimą turi patvirtinti asmuo, įgaliojtas tai atlikti vienoje iš valstybių narių.

IV SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

36 straipsnis

Sąsaja su kitais dokumentais

1. Pagal 38, 42 straipsnių ir šio straipsnio 2 dalies nuostatas šis reglamentas pakeičia jo įsigaliojimo metu valstybėse narėse galiojančias konvencijas, sudarytas tarp dviejų ar daugiau valstybių narių ir susijusias su bylomis, kurias reglamentuoja šis reglamentas.

2. a) Suomija ir Švedija turi galimybę pareikšti, kad 1931 m. vasario 6 d. Konvencija, sudaryta tarp Danijos, Suomijos, Islandijos, Norvegijos ir Švedijos, apimanti tarptautinės privatinės teisės nuostatas dėl santuokos, įvaikinimo ir globos, kartu su jos Galutiniu protokolu santykiuose tarp šių šalių visai ar iš dalies bus taikoma vietoj šio reglamento reikalavimų. Minėti pareiškimai pridedami prie šio reglamento ir paskelbiami *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*. Minėtos valstybės narės bet kuriuo metu juos gali visai ar iš dalies atšaukti ⁽¹⁾.

b) Sąjungos piliečiai neturi būti diskriminuojami dėl pilietybės.

c) Jurisdikcijos normos, dėl kurių a punkte nurodytos valstybės narės turi ateityje priimti bet kuriuos susitarimus, susijusius su bylomis, kurioms taikomas šis reglamentas, turi atitikti šiame reglamente nustatytas jurisdikcijos normas.

d) Teismo sprendimai, priimti bet kurioje Šiaurės valstybėje, pateikusioje a punkte nurodytus pareiškimus pagal teismo jurisdikciją, atitinkančią vieną iš II skyriuje nustatytų jurisdikcijų, kitose valstybėse narėse pripažįstami ir vykdomi pagal III skyriuje nustatytas taisykles.

⁽¹⁾ Priėmus šį reglamentą nė viena valstybė narė to nepareiškė.

3. Valstybės narės Komisijai išsiunčia:
- 2 dalies a ir c punktuose nurodytų susitarimų ir juos įgyvendinančių vienodų įstatymų kopiją;
 - bet kokius minėtų sutarčių ar vienodų įstatymų paskelbimus negaliojančiais arba pakeitimus.

37 straipsnis

Sąsaja su tam tikromis daugiašalėmis konvencijomis

Santykiuose tarp valstybių narių šis reglamentas pakeičia toliau išvardytas konvencijas tiek, kiek jos susijusios su bylomis, kurioms taikomas šis reglamentas:

- 1961 m. spalio 5 d. Hagos konvenciją dėl valdžios institucijų įgaliojimų ir taikytinos teisės nepilnamečių apsaugos srityje,
- 1967 m. rugsėjo 8 d. Liuksemburgo konvenciją dėl sprendimų, susijusių su santuokų galiojimu, pripažinimo,
- 1970 m. birželio 1 d. Hagos konvenciją dėl santuokos nutraukimo ir gyvenimo skyrium pripažinimo,
- 1980 m. gegužės 20 d. Europos konvenciją dėl sprendimų, susijusių su vaikų globa, pripažinimo ir vykdymo bei globos atnaujinimo,
- 1996 m. spalio 19 d. Hagos konvenciją dėl jurisdikcijos, taikytinos teisės, pripažinimo, vykdymo ir bendradarbiavimo bylose dėl tėvų pareigų ir vaikų apsaugos priemonių, jeigu atitinkamo vaiko nuolatinė gyvenamoji vieta yra valstybėje narėje.

38 straipsnis

Pasekmių mastas

- Byloms, kurioms netaikomas šis reglamentas, ir toliau galioja 36 straipsnio 1 dalyje ir 37 straipsnyje nurodyti sutartys ir konvencijos.
- Jos ir toliau galioja priimtiems teismo sprendimams ir dokumentams, tinkamai parengtiems arba registruotiems kaip autentiškiems prieš įsigaliojant šiam reglamentui.

39 straipsnis

Sutartys tarp valstybių narių

- Dvi ar daugiau valstybių narių gali sudaryti sutartis arba susitarimus, papildančius arba padedančius taikyti šį reglamentą.

Valstybės narės išsiunčia Komisijai:

- sutarčių projektų kopiją;
- ir
- bet kokius šių sutarčių paskelbimus negaliojančiomis arba jų pakeitimus.
- Jokiu būdu minėtos sutartys ar susitarimai negali skirtis nuo II ar III skyrių.

40 straipsnis

Sutartys su Šventuoju Sostu

- Šis reglamentas taikomas nepažeidžiant Tarptautinės sutarties (konkordato) tarp Šventojo Sosto ir Portugalijos, pasirašytos Vatikano mieste 1940 m. gegužės 7 d.
- Bet kuris sprendimas dėl santuokos negaliojimo, priimtas pagal šio straipsnio 1 dalyje nurodytą tarptautinę sutartį, valstybėse narėse pripažįstamas pagal III skyriuje nustatytas sąlygas.
- Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse išvardytos nuostatos taip pat taikomos šioms su Šventuoju Sostu sudarytomis tarptautinėms sutartims (konkordatams):
 - 1929 m. vasario 11 d. tarp Italijos ir Šventojo Sosto sudarytam *Concordato lateranense*, kuris buvo pakeistas susitarimu su papildomu protokolu, pasirašytu Romoje 1984 m. vasario 18 d.;
 - 1979 m. sausio 3 d. Šventojo Sosto ir Ispanijos susitarimui dėl teisinių reikalų.
- Pripažįstant šio straipsnio 2 dalyje numatytus sprendimus, Italijoje arba Ispanijoje gali būti taikomos tokios pat procedūros ir tokie pat patikrinimai, kokie taikomi bažnytinių teismų sprendimams, priimtiems pagal šio straipsnio 3 dalyje nurodytas tarptautines sutartis, sudarytas su Šventuoju Sostu.
- Valstybės narės išsiunčia Komisijai:
 - tarptautinių sutarčių, nurodytų šio straipsnio 1 ir 3 dalyse, kopiją;
 - bet kokius šių tarptautinių sutarčių paskelbimus negaliojančiomis ar jų pakeitimus.

41 straipsnis

Dvi ar daugiau teisinių sistemų taikančios valstybės narės

Kai valstybės narės skirtinguose teritoriniuose vienetuose galioja dvi ar daugiau teisės sistemų arba du ar daugiau taisyklių rinkinių, susijusių su bylomis, kurioms taikomas šis reglamentas:

- bet kuri nuoroda į nuolatinę gyvenamąją vietą toje valstybėje narėje laikoma nuoroda į nuolatinę gyvenamąją vietą teritoriniame viename;

- b) bet kuri nuoroda į pilietybę arba, kalbant apie Jungtinę Karalystę, į „domiciliją“, yra nuoroda į tos valstybės narės teisėje nurodytą teritorinį vienetą;
- c) bet kuri nuoroda į valstybės narės instituciją, gavusią pareiškimą dėl santuokos nutraukimo, gyvenimo skyrium (separacija) ar santuokos pripažinimo negaliojančia, yra nuoroda į teritorinio vieneto instituciją, kuriai buvo paduotas toks pareiškimas;
- d) bet kuri nuoroda į valstybės narės, į kurią kreipiamasi, taisyklės yra nuoroda į teritorinio vieneto, kuriame taikoma jurisdikcija, pripažinimas ar vykdymas, taisyklės.

V SKYRIUS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO NUOSTATOS

42 straipsnis

1. Šio reglamento nuostatos taikomos tik iškeltoms byloms, dokumentams, tinkamai parengtiems arba užregistruotiems kaip autentiški dokumentai, ir susitarimams, kuriuos teismas patvirtino nagrinėjant bylą įsigaliojus šiam reglamentui.

2. Teismo sprendimai bylose, iškeltose prieš įsigaliojant šiam reglamentui, priimti po jo įsigaliojimo, pripažįstami ir vykdomi pagal III skyriaus nuostatas, jeigu jurisdikcija buvo pagrįsta pagal taisykles, atitinkančias šio reglamento II skyriuje ar bylos iškėlimo metu galiojusioje konvencijoje, sudarytoje tarp kilmės valstybės narės ir valstybės narės, į kurią kreipiamasi, nustatytas taisyklės.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse pagal Europos bendrijos steigimo sutartį.

Priimta Briuselyje, 2000 m. gegužės 29 d.

VI SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

43 straipsnis

Peržiūrėjimas

Ne vėliau kaip iki 2006 m. kovo 1 d. ir kas penkerius metus po šios datos Komisija Europos Parlamentui, Tarybai ir Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui pateikia ataskaitą apie šio reglamento, ypač jo 36, 39 straipsnių ir 40 straipsnio 2 dalies, taikymą. Prereikšus prie ataskaitos pridedami pasiūlymai ir pakeitimai.

44 straipsnis

Teismų sąrašų ir nuostolių kompensavimo procedūrų pakeitimai

1. Valstybės narės perduoda Komisijai I–III prieduose nurodytų teismų sąrašų ir nuostolių kompensavimo procedūrų pakeitimo tekstus. Komisija atitinkamai patikslina minėtus priedus.

2. IV–V prieduose pateiktos tipinės formos atnaujinamos ir techniniai pakeitimai jose daromi 45 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

45 straipsnis

1. Komisijai padeda komitetas.
2. Darant nuorodą į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 3 ir 7 straipsniai.
3. Komitetas priima savo darbo tvarkos taisykles.

46 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja 2001 m. kovo 1 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

A. COSTA

I PRIEDAS

22 straipsnyje nurodyti prašymai paduodami šiems teismams

- Belgijoje, „tribunal de première instance“/„rechtbank van eerste aanleg“/„erstinstanzliches Gericht“,
 - Vokietijoje:
 - „Kammergericht“ apygardoje (Berlynas), „Familiengericht Pankow/Weissensee“,
 - likusiose apygardose nuo „Oberlandesgerichte“ iki „Familiengericht“, teismams, kurie yra atitinkamame „Oberlandesgericht“
 - Graikijoje, „Μομελές Πρώτοδικείο“,
 - Ispanijoje, „Juzgado de Primera Instancia“,
 - Prancūzijoje, „tribunal de grande instance“ pirmininkaujančiam teisėjui,
 - Airijoje, „High Court“,
 - Italijoje, „Corte d'apello“,
 - Liuksemburge, „Tribunal d'arrondissement“ pirmininkaujančiam teisėjui,
 - Nyderlanduose, „arrondissementsrechtbank“ pirmininkaujančiam teisėjui,
 - Austrijoje, „Bezirksgericht“,
 - Portugalijoje, „Tribunal de Comarca“ arba „Tribunal de Familia“,
 - Suomijoje, „käräjäoikeus“/„tingsrätt“,
 - Švedijoje, „Svea hovrätt“,
 - Jungtinėje Karalystėje:
 - a) Anglijoje ir Velse, „High Court of Justice“;
 - b) Škotijoje, „Court of Session“;
 - c) Šiaurės Airijoje, „High Court of Justice“;
 - d) Gibraltare, „Supreme Court“.
-

II PRIEDAS

26 straipsnyje nurodytas apeliacinis skundas paduodamas toliau nurodytiems teismams:

— Belgijoje:

- a) asmuo, kuris kreipiasi dėl sprendimo paskelbimo vykdytinu, gali paduoti apeliacinį skundą „cour d'appel“ arba „hof van beroep“;
- b) asmuo, kurio atžvilgiu prašoma vykdyti sprendimą, gali paduoti apeliacinį skundą „tribunal de première instance“/„rechtbank van eerste aanleg“, „erstinstanzliches Gericht“

— Vokietijoje, „Oberlandesgericht“,

— Graikijoje, „Εφετείο“,

— Ispanijoje, „Audiencia Provincial“,

— Prancūzijoje, „Cour d'appel“,

— Airijoje, „High Court“,

— Italijoje, „Corte d'appello“,

— Liuksemburge, „Cour d'appel“,

— Nyderlanduose:

- a) jeigu apeliacinį skundą paduoda į teismą atvykęs ieškovas arba atsakovas: „gerechtshof“;
- b) jeigu apeliacinį skundą paduoda atsakovas, kuriam buvo leista neatvykti: „arrondissementsrechtbank“,

— Austrijoje, „Bezirksgericht“,

— Portugalijoje, „Tribunal da Relação“,

— Suomijoje, „hovioikeus“/„hovrätt“,

— Švedijoje, „Svea hovrätt“,

— Jungtinėje Karalystėje:

- a) Anglijoje ir Velse, „High Court“;
 - b) Škotijoje, „Court of Session“;
 - c) Šiaurės Airijoje, „High Court of Justice“;
 - d) Gibraltare, „Court of Appeal“.
-

III PRIEDAS

27 straipsnyje nurodyti apeliaciniai skundai gali būti paduodami tik kaip:

- Belgijoje, Graikijoje, Ispanijoje, Prancūzijoje, Italijoje, Liuksemburge ir Nyderlanduose, kasacinis skundas,
 - Vokietijoje, „Rechtsbeschwerde“,
 - Airijoje, apeliacinis skundas teisės klausimu Aukščiausiajam teismui („appeal on a point of law to the Supreme Court“),
 - Austrijoje, „Revisionsrekurs“,
 - Portugalijoje, „recurso restrito à matéria de direito“,
 - Suomijoje, apeliacinis skundas „korkein oikeus“/„högsta domstolen“,
 - Švedijoje, apeliacinis skundas „Högsta domstolen“,
 - Jungtinėje Karalystėje, kitas atskiras apeliacinis skundas teisės klausimu („appeal on a point of law“).
-

IV PRIEDAS

33 straipsnyje nurodytas pažymėjimas, susijęs su teismo sprendimais bylose, susijusiose su santuoka

1. Kilmės šalis
2. Pažymėjimą išduodantis teismas ar institucija
 - 2.1. Pavadinimas
 - 2.2. Adresas
 - 2.3. Telefonas/faksas/elektroninis paštas
3. Santuoka
 - 3.1. Žmona
 - 3.1.1. Vardas, pavardė
 - 3.1.2. Šalis ir gimimo vieta
 - 3.1.3. Gimimo data
 - 3.2. Vyras
 - 3.2.1. Vardas, pavardė
 - 3.2.2. Šalis ir gimimo vieta
 - 3.2.3. Gimimo data
 - 3.3. Šalis ir vieta (jei yra), kur buvo sudaryta santuoka, ir santuokos data
 - 3.3.1. Santuokos registravimo šalis
 - 3.3.2. Santuokos registravimo vieta (jei yra)
 - 3.3.3. Santuokos data
4. Sprendimą priėmęs teismas
 - 4.1. Teismo pavadinimas
 - 4.2. Teismo adresas
5. Teismo sprendimas
 - 5.1. Data

5.2. Registracijos numeris

5.3. Teismo sprendimo rūšis

5.3.1. Santuokos nutraukimas

5.3.2. Santuokos pripažinimas negaliojančia

5.3.3. Gyvenimas skyrium (separacija)

5.4. Ar teismo sprendimas buvo priimtas šaliai neatvykus į teismą?

5.4.1. Ne

5.4.2. Taip ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Būtina kartu pateikti 32 straipsnio 2 dalyje nurodytus dokumentus.

6. Šalių, kurioms buvo suteikta teisinė pagalba, pavardės

7. Ar pagal kilmės valstybės narės teisę teismo sprendimas gali būti toliau apskųstas?

7.1. Ne

7.2. Taip

8. Valstybėje narėje priimto teismo sprendimo įsiteisėjimo data

8.1. Santuokos nutraukimas

8.2. Gyvenimas skyrium

Parengta, data

Parašas ir (arba) antspaudas

V PRIEDAS

33 straipsnyje nurodyti pažymėjimai, susiję su teismo sprendimais dėl tėvų pareigų

1. Kilmės šalis
2. Pažymėjimą išduodantis teismas ar institucija
 - 2.1. Pavadinimas
 - 2.2. Adresas
 - 2.3. Telefonas/faksas/elektroninis paštas
3. Tėvai
 - 3.1. Motina
 - 3.1.1. Vardas, pavardė
 - 3.1.2. Gimimo vieta ir data
 - 3.2. Tėvas
 - 3.2.1. Vardas, pavardė
 - 3.2.2. Gimimo vieta ir data
4. Sprendimą priėmęs teismas
 - 4.1. Teismo pavadinimas
 - 4.2. Teismo vieta
5. Teismo sprendimas
 - 5.1. Data
 - 5.2. Registracijos numeris
 - 5.3. Ar teismo sprendimas buvo priimtas šaliai neatvykus į teismą?
 - 5.3.1. Ne
 - 5.3.2. Taip ⁽¹⁾

(1) Būtina kartu pateikti 32 straipsnio 2 dalyje nurodytus dokumentus.

6. Vaikai, nurodyti teismo sprendime ⁽¹⁾
- 6.1. Vardas, pavardė ir gimimo data
- 6.2. Vardas, pavardė ir gimimo data
- 6.3. Vardas, pavardė ir gimimo data
- 6.4. Vardas, pavardė ir gimimo data
7. Asmenų, kuriems buvo suteikta teisinė pagalba, pavardės
8. Vykdymo ir įteikimo patvirtinimas
- 8.1. Ar pagal kilmės valstybės narės teisę teismo sprendimas yra vykdytinas?
- 8.1.1. Taip
- 8.1.2. Ne
- 8.2. Ar teismo sprendimas buvo įteiktas šaliai, kurios atžvilgiu prašoma jį vykdyti?
- 8.2.1. Taip
- 8.2.1.1. Šalies vardas, pavardė
- 8.2.1.2. Įteikimo data
- 8.2.2. Ne
- Parengta, data
- Parašas ir (arba) antspaudas

⁽¹⁾ Jeigu nurodyti daugiau nei keturi vaikai, reikia pildyti antrą formą.